

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1893-1895.
L 84:1 - 46**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Lundsborna 4. 10 94.

Käraste!

Tack för brevet. Jag hade knappast väntat något förrän novellen var afsänd. Det finns allt nägon rön-
lighet i mig.

Jaså, jag skrifver intressanta och intelligenta
bref. Det var roligt höra. Jag höll på att säga att
det inte var omeningen. Men jag är så alldeles
agenerad med dig, kan skriva om hvad som
helst och fruktar inte för att du skall tro
mig odyglig som författare, om jag sätter
ihop en vidunderlig avestka. Därför har
jag nöje af den här korrespondansen. Nu,
som alltid tycker jag, att jag har all fördelen
af vårt förhållande, därför att jag är förälskad
och inte du. Jag tycker alltid om dina bref,
de äro alltid för mig det intressantaste jag läst,
änade du, din stackare, naturligtvis kan se
klart på mina, märka hvad som är dunt
eller klokt hvad som är matt eller lifligt. Om
det lövande mig att bedja skulle jag vilja
att jag alltid blefve i stånd att se dig med
samma ögon som nu, men naturligtvis
skall du och en gång bli som en hvass annan.
njunka med till alla hyggliga människors
nivå och jag skall hålla af dig som jag håller
af andra människor. Hur var det det hette
"Det är mycket farligt och det går inte öfver"
Jag tror inte heller att det går öfver så länge
du vill hålla mig kvar, men hur länge vill
du?

Jag har gått och tänkt på en sak som
novellämne, som kommer ur mina föregående
de erfarenheter i Kärleksväg. Det är väl en

en vacker tro att den som blir öfvergifven eller
försunnad blir svartsjuk, men jag tror ej man
förskär tror, att han upphör att älska. Men nu
säger man jag med en oerhörd själfrälska! Jag
blir aldrig svartsjuk, utan det är en oöfverflyttig
operation. Så fort som jag är öfverflyttad om att
man inte bryr sig om att behålla mig, så är det
slut med kärleken. Jag skall göra något
kärnf i min roman. En stark, orubblig tillgifvenhet
och så bara en liten vink af Guds hand, så faller
kärlekens fjäll från älskarens ögon. Det är egentligen
inte hur Gud styr, utan hvilka medel han använder,
som det är fråga om. Viel gathren med wening
wolle. Sådane kortas våra känslor ändock äro-

Men jag undrar hvar vår herre hade sina
tafvar i natt eller i går afton. Det är en familj
här som befvat i stor osämja. Mor och dotter
hålla ihop mot son och svärdotter. Men så
hade de senare ett barn, ett litet troll till barn,
starkt och kvickt och oemotståndligt. Pärk i
Måndags får jag höra, att denne lille kammit en
försöning ästad. Och det behöfdes såväl. En
sådane står familjens osämja kan bli rent af and-
lig ruin för den parten, som blir tappande i
allmänna opinionen. Och nu i går slog barnet
ihjäl sig. Det ramlade ned från tredje våningen ut
genom fönstret och ned i gatan. Det tycker vara
så sländigt, att nu inte tala om att barnet var
ett riktigt geni.

ett par timmar senare. Det är ett bedröfligt
bref jag kammit ett skriva i slag. Det var och
skruvat före en séance, som jag antag skulle bli
mycket svår. Men nu är den öfver och det var
ingenting att tala om. Det var dessutom den
nista. Han är så rannvetsgrann och något sen

af sig min lille doktor. Två timmar och ibland
tre om dagen i fulla alla dagar, så du ser det är
lite mer än en timmes skam. För resten göra
ej de nya mig mycket vackrare. Jag tror ingen
alls tänker på hvad jag har för tänder bara
de ej äro trasiga, ty då synas de nog. Nu på
sittone var det enformigt, sedan jag gått igenom
alla verkets omväringar. Det hade sinna svå-
righeter att draga ämbet upp till slottbänken
dena senaste dagar. Jag har mycket med-
känsla med dig.

Varberg är verkligen mycket snäll. Natur-
ligtvis förkastar man ej ett sådant arbete, då
det blifvit gjordt, men det är ingen brödsaka,
Hollberg bryr sig visst inte om saken. Konstige
ock, att det är för tidigt och den nya upplagan
ej skulle få afsättning. Något har jag re-
dan gjort vid saken, ty jag har i denna uppla-
gan modererat en del uttryck. Men jag är
professorn ofantligt tacksam. Att detta
är bra lustigt, då man tänker på hvad som
var. Det var ock många fina rader i den
illustrerade.

Jag hoppas, att postiljonen måtte ha kommit
med. Kunde du hade för brödet och ej kunde
göra den ordentligt. Det var nog, mycket att tänka
på i den, men den skulle ha passat så förträff-
ligt. Jag fick ingenting från dig i morgse-
går. Jag har jag just intet kunnat skriva denna
vecka. Ett arbete fick jag igår från en
barnskola och i föregår från en djur/skydd
tidning. Jag ämnade säga nej till båda
två, men i föregår gär kväll skref jag något
om en mulvad, som visst blir bra åt den
båda. Djurtidningen är slussk.

Muskvaden är ett mycket intelligent djur
med därtilligt lynne. Man kunde skriva en
hel roman om honom -

Nu i Kväll börjar jag åter med Fritiof
De stora plågorna förta vdden i de små. Efter
tauddoktorn tycker jag verkligen att Fritiof
är ett medelmåttigt avd. Och nu skall jag
ej se upp från honom, för en kan en
färdig.

Det är verkligen så att när jag nu när-
mer Fritiof gripes mig samvetskvalen till
den grad att jag måste sluta. Det borde
ha varit så, att någon af våra rimlystna
partier fått mitt ämne och satt det på meter.

Äck den dag, då vi besista galaföreställningar
på den nya operan. Då skall jag minnas
många ständets stunder -

Här är fortfarande osimligt tråkigt.
Från Fasta regeraren.

Örn Selma